

EPISTOLA CĂTRE EVREI

Descoperirea lui Dumnezeu în Fiul

- 1 *Num. 12.6,8.
 2 *Deut. 4.30.
 Gal. 4.4.
 Ef. 1.10.
 **Ioan 1.17;
 15.15.
 Cap. 2.3.
 †Ps. 2.8.
 Mt. 21.38;
 28.18.
 Ioan 3.35.
 Rom. 8.17.
 ††Ioan 1.3.
 1 Cor. 8.6.
 3 *Ioan 1.14;
 14.9.
 2 Cor. 4.4.
 Col. 1.15.
 **Ioan 1.4.
 Col. 1.17.
 Apoc. 4.11.
 †Cap. 7.27;
 9.12,14,26.
 ††Ps. 110.1.
 Ef. 1.20.
 Cap. 8.1;
 10.12; 12.2.
 1 Pet. 3.22.
 4 *Ef. 1.21.
 Filip. 2.9,10.
 5 *Ps. 2.7.
 Fap. 13.33.
 Cap. 5.5.
 **2Sam. 7.14.
 1 Cr. 22.10;
 28.6.
 Ps. 89.26,27.
 6 *Rom. 8.29.
 Col. 1.18.
 Apoc. 1.5.
 **Deut. 32.43.
 Ps. 97.7.
 1 Pet. 3.22.
 7 *Ps. 104.4.
 8 *Ps. 45.6,7.
 9 *Is. 61.1.
 Fap. 4.27;
 10.38.
 10 *Ps. 102.25.
 11 *Is. 34.4;
 51.6.
 Mt. 24.35.
 2 Pet. 3.7,10.
 Apoc. 21.1.

1 Dumnezeu, după ce le-a vorbit odinioară^a în multe rânduri^{b*} și în multe feluri părinților prin^c 2 profeți, la sfârșitul^{d*} acestor zile ne-a vorbit** în Fiul^e – pe[†] care L-a rânduit moștenitor a toate, prin^{††} care a făcut și lumile^f – 3 care*, fiind strălucirea gloriei Sale și întipărirea Ființei Sale și susținând** toate prin Cuvântul puterii Lui, după ce prin Sine Însuși^g a făcut^{h†} curățirea de păcateⁱ, S-a așezat^{††} la dreapta 4 Măririi în cele înalte, luând un loc cu atât mai presus decât îngerii, cu cât a* moștenit un Nume 5 mult mai ales^j decât ei. Deoarece, căruia dintre îngeri *i*-a spus vreodată: „Tu ești Fiul* Meu; Eu astăzi Te-am născut“? Și, din nou: „Eu** Îi voi fi Tată și El Îmi va 6 fi Fiu“? Și iarăși, când Îl aduce pe Cel întâi-născut* în lumea locuită, zice: „Și toți** îngerii lui 7 Dumnezeu să I se închine!“ Și despre îngeri zice: „Cel care-i face* pe îngerii Săi duhuri^k și pe slujitorii Săi, flacăra de foc“; iar către Fiul: „Tronul* Tău, Dumnezeule, este în veacul veacului; și^l un toiag de dreptate este toiagul Împărăției Tale; Tu ai iubit dreptatea și ai urât nelegiuirea; de aceea, Dumnezeule, Dumnezeul Tău Te-a* uns cu untdelemn de bucurie mai presus de tovarășii 10 Tăi“. Și: „La* început, Tu, Doamne,

ai întemeiat pământul; și cerurile sunt lucrări ale mâinilor Tale. 11 Ele* vor pieri, dar Tu rămâi; și toate se vor învechi ca o haină 12 și le vei face sul ca pe un veșmânt și vor fi schimbate; dar Tu ești Același^m și anii Tăi nu se vor 13 sfârși“. Dar căruia dintre îngeri *i*-a zis vreodată: „Șezi* la dreapta Mea până îi voi pune pe vrăjmașii Tăi *ca* așternut al picioarelor 14 Tale“? Nu sunt* toți duhuri slujitoare trimise pentru a le sluji celor care vor moșteni** mântuirea?

2 De aceea, trebuie să luăm aminte cu atât mai mult la cele auzite, ca să nu alunecăm alături. 2 Pentru că, dacă a fost neclintit Cuvântul vorbit* prin îngeri și orice** călcare de lege și neascultare au primit dreaptă răsp 3 plătire, cum* vom scăpa noi, dacă vom fi nepăsători față de o mântuire așa de mare, care**, începând să fie vestită de Domnul, a[†] fost întărită față de noi de 4 cei care au auzit-o, Dumnezeu mărturisind* împreună cu *ei* prin** semne și prin minuni și prin felurite lucrări de putere și prin daruri^{n†} ale Duhului Sfânt, după^{††} propria Sa plăcere?

5 Pentru că nu îngerilor le-a supus *El* lumea* locuită care va veni^o, 6 despre care vorbim. Dar cineva a mărturisit undeva, spunând: „Ce*

- 13 *Ps. 110.1.
 Mt. 22.44.
 Mc. 12.36.
 Lc. 20.42.
 14 *Gen. 19.16;
 32.1,2,24.
 Ps. 34.7;
 91.11;
 103.20,21.
 Dan. 3.25,28;
 7.10; 10.11.
 Mt. 18.10.
 Lc. 1.19;
 2.9,13.
 Fap. 12.7;
 27.23.
 **Rom. 8.17
 Tit 3.7.
 Iac. 2.5.
 1 Pet. 3.7.

Un Mântuitor mare și o mântuire așa de mare

- 2 *Deut. 33.2.
 Ps. 68.11.
 Fap. 7.53.
 Gal. 3.19.
 **Num. 15.30
 Deut. 4.3;
 17.2,5,12;
 27.26.
 3 *Cap. 10.28.
 **Mt. 4.17.
 Cap. 1.2.
 †Lc. 1.2.
 4 *Mc. 16.20.
 Fap. 19.11.
 Rom. 15.18.
 **Fap. 2.22;
 2.43.
 †1 Cor. 12.4;
 12.7,11.
 ††Ef. 1.5,9.

Gloria Fiului Omului

- 5 *Cap. 6.5.
 2 Pet. 3.13.
 6 *Iov 7.17.
 Ps. 8.4;
 144.3.

^a Sau „din vechime“ ^b Lit. „părți“ ^c Sau „în“ ^d Unele ms. „sfârșiturile“, expresie ebr. referitoare la sfârșitul perioadei legii, când urma să vină Mesia (Is. 2.2) ^e Lit. „în Fiul“; absența articolului este importantă, deși este greu de redat; „în profeți“, Dumnezeu a folosit oameni pentru a ne vorbi; „în Fiul“, Dumnezeu vorbește nu în persoana Tatălui, nici numai prin Duhul, ci El Însuși, ca persoană divină, vorbește în Fiul ^f Sau „universul“ ^g Unele ms. omit „prin Sine Însuși“ ^h „A făcut“ are aici o formă reflexivă particulară: deși noi, ca păcătoși, avem folos din aceasta, lucrarea a fost împlinită în propria Sa persoană fără noi ⁱ Unele ms. ad. „noastre“ ^j Sau „excelent“ ^k Sau „vânturi“ ^l Unele ms. omit ^m Cel care este și nu se schimbă ⁿ Lit. „împărțiri“ ^o Termen iudaic referitor la perioada de timp introdusă de Mesia

<p>8 *Mt. 28.18. 1 Cor. 15.27. Ef. 1.22. Cap. 1.13. **1Cor.15.25</p> <p>9 *Filip. 2.7-9. **Fap. 2.33. †Ioan 3.16; 12.32. Rom. 5.18; 8.32. 2 Cor. 5.15. 1 Tim. 2.6. 1 Ioan 2.2. Apoc. 5.9.</p> <p>10 *Lc. 24.46. **Rom.11.36 †Fap. 3.15; 5.31. Cap. 12.2. ††Lc. 13.32. Cap. 5.9.</p> <p>11 *Fap. 17.26. **Cap. 10.10; 10.14. †Mt. 28.10. Ioan 20.17. Rom. 8.29.</p> <p>12 *Ps.22,22,25. **Ps. 18.2. Is. 12.2. *Is. 8.18. **Ioan 10.29; 17.6,9,11,12.</p> <p>14 *Ioan 1.14. Rom. 8.3. Filip. 2.7. **1Cor.15.54; 15.55. Col. 2.15. 2 Tim. 1.10.</p> <p>15 *Lc. 1.74. Rom. 8.15. 2 Tim. 1.7.</p>	<p>este omul, ca să-Ți amintești de el, sau fiul omului, ca să-l cerce-</p> <p>7 tezi? L-ai făcut cu puțin^a mai prejos decât îngerii, l-ai încununat cu glorie și onoare și l-ai pus peste</p> <p>8 lucrările mâinilor Tale^b; toate* le-ai supus sub picioarele lui^c. Pentru că, supunându-i toate, nu i-a lăsat nimic nesupus. Dar acum, încă nu** vedem că toate îi sunt</p> <p>9 supuse, dar Îl vedem pe Isus*, care a fost făcut cu puțin^a mai prejos decât îngerii datorită morții pe care a suferit-o^c, încununat** cu glorie și onoare, astfel încât, prin harul lui Dumnezeu, El să† guste moartea</p> <p>10 pentru fiecare^d. Pentru că I se cuvenea* Aceluia pentru** care sunt toate și prin care sunt toate, aducând pe mulți fii la glorie, să desăvârșească^e† prin suferințe pe Căpetenia^f mântuirii†† lor.</p> <p>11 Pentru că și Cel* care sfințește și cei** sfințiți, toți sunt dintr-Unul; pentru aceasta, Lui nu-I† este rușine să-i numească frați,</p> <p>12 spunând: „Voi vesti* Numele Tău fraților Mei, Te voi lăuda^g** în mijlocul adunării^c“. Și din nou: „Eu Mă voi încrede în El“. Și din nou: „Iată*, Eu și copiii pe care** Mi i-a dat Dumnezeu^c“.</p> <p>14 Deci, deoarece copiii sunt părtași sângelui și cărnii^h, și* El, în același fel, a luat parte la ele, ca** prin moarte să-l desființezeⁱ pe cel care are puterea morții, adică pe</p> <p>15 diavolul, și să-i elibereze pe toți aceia care, prin frica de moarte*, erau supuși robiei toată viața lor.</p> <p>16 Pentru că, în adevăr, nu de îngeri Se îngrijește^j El, ci de sămânța lui Avraam Se îngrijește^j.</p> <p>17 De aceea, trebuia în toate să fie făcut asemenea fraților Săi, ca să</p>	<p>17 *Cap. 4.15; 4.16; 5.1,2.</p> <p>18 *Cap. 7.25.</p> <p>Isus, mai mare decât Moise</p> <p>1 *Rom. 1.7. 1 Cor. 1.2. Ef. 4.1. Filip. 3.14. 2 Tes. 1.11. 2 Pet. 1.10. **Rom.15.8. Cap. 2.17; 4.14; 5.5; 6.20; 8.1; 9.11; 10.21. 2 *Num. 12.7. 3 *Zah. 6.12. Mt. 16.18. 4 *Ef.2.10;3.9. 5 *Ex. 14.31. Num. 12.7. Deut. 3.24. Ios. 1.2;8.31. **Deut.18.15; 18,18,19. 6 *Cap. 1.2. **1Cor.3.16. Ef. 2.21,22. 1 Tim. 3.15. 1 Pet. 2.5. †Mt. 10.22. Rom. 5.2. Col. 1.23.</p> <p>Odihna lui Dumnezeu pentru poporul Lui</p> <p>7 *2 Sam.23.2. Fap. 1.16. **Ps. 95.7.</p>
--	---	---

^a Sau „pentru puțin“ ^b Unele ms. omit „și l-ai pus peste lucrările mâinilor Tale“ ^c Sau „Dar Îl vedem pe Acela care, datorită morții pe care a suferit-o, a fost făcut cu puțin mai prejos decât îngerii, pe Isus“ ^d Sau „pentru tot“ ^e În sensul de a face tot ceea ce este necesar pentru a iniția pe cineva pentru o lucrare; consacrare ^f Inițiatorul ^g Sau „Te voi lăuda cu cântări“ ^h Unele ms. „cării și sângelui“ ⁱ Să facă fără putere ^j Pentru a elibera; vezi Ier.31.32 ^k Unele ms. ad. „Hristos“ ^l Sau „cu care“ ^m Unele ms. „au ispitit“ ⁿ Unele ms. „prin încercare“; alte ms. „M-au încercat“ ^o Unele ms. „aceea“ ^p Lit. „Dacă“

<p>16 *Num. 14.2; 14.4,11; 14.24,30. Deut. 1.34; 1.36,38.</p> <p>17 *Num.14.22; 14.29; 26.65. Ps. 106.26. 1 Cor. 10.5. Iuda 5.</p> <p>18 *Num.14.30. Deut.1.34,35</p> <p>19 *Cap. 4.6.</p> <p>1 *Cap. 12.15.</p> <p>3 *Cap. 3.14. **Ps. 95.11. Cap. 3.11.</p> <p>4 *Gen. 2.2. Ex. 20.11; 31.17.</p> <p>7 *Ps. 95.7. Cap. 3.7.</p>	<p>13 de la Dumnezeuul <i>cel</i> viu, ci îndemnați-vă unii pe alții^a în fiecare zi, <i>atât timp</i> cât se spune „Astăzi!“^b, ca nici unul dintre voi să nu fie împietrit prin înșelăciunea păcatului. Pentru că avem parte de Hristos, dacă, în adevăr, ținem cu tărie, până la sfârșit, începutul</p> <p>14 increderei, întrucât se zice: „Astăzi, dacă veți auzi glasul Lui, nu vă împietriți inimile, ca în <i>ziua</i></p> <p>15 răzvrătirii^{b,c}. (Pentru că* cine <i>au fost</i> aceia care, după ce au auzit, s-au răzvrătit? Oare nu toți cei care au ieșit din Egipt prin Moise?</p> <p>16 Și pe cine S-a mâniat patruzeci de ani? Nu* pe cei care păcătuiseră, ale căror rămășițe pământești au</p> <p>17 căzut în pustiu? Și cui* a jurat El că nu vor intra în odihna Lui, dacă nu celor care n-au ascultat?</p> <p>18 Și vedem* că n-au putut să intre, din cauza necredinței.)</p> <p>(4) Deci, rămânând o promisiune de a intra în odihna Lui, să* ne temem ca nu cumva cineva dintre voi să pară că a rămas în urmă.</p> <p>2 Pentru că, în adevăr, nouă ni s-a adus vestea bună ca și lor; dar lor, cuvântul pe care l-au auzit nu le-a folosit, negăsind^c credință în</p> <p>3 cei care au auzit. Pentru că noi*, cei care am crezut, intrăm în odihnă, după cum a spus: „Așa am** jurat în mânia Mea: «Nu^d vor intra în odihna Mea!»“^c, deși lucrările erau împlinite de la întemeierea</p> <p>4 lumii. Pentru că a spus undeva, despre a șaptea zi, astfel: „Și Dumnezeu S-a* odihnit în ziua a șaptea de toate lucrările Sale“^c.</p> <p>5 Și din nou în acest <i>loc</i>: „Nu^d vor intra în odihna Mea!“^c Deci, fiindcă rămâne ca unii să intre în ea și cei cărora li s-a adus întâi vestea bună n-au intrat din cauza</p> <p>6 neascultării, <i>El</i> hotărăște din nou o anumită zi, „Astăzi“*, spunând în David după atâta timp, după cum s-a spus mai înainte^e: „Astăzi,</p>	<p>dacă veți auzi glasul Lui, nu vă</p> <p>8 împietriți inimile!“^c Pentru că, dacă Iosua le-ar fi dat odihna, n-ar fi vorbit după aceea despre o altă zi.</p> <p>9 Rămâne deci o odihnă de sabbat pentru poporul lui Dumnezeu.</p> <p>10 Pentru că cine a intrat în odihna Lui, acela s-a și odihnit de lucrările lui, ca Dumnezeu de ale Sale.</p> <p>11 Să ne străduim deci să intrăm în odihna aceea, pentru ca nimeni să nu cadă după același* exemplu de</p> <p>12 neascultare. Deoarece Cuvântul lui Dumnezeu <i>este</i> viu* și lucrător și mai** ascuțit decât orice sabie cu două tăișuri și pătrunzând† până la despărțirea sufletului și a duhului, a încheieturilor și a măduvei, și în stare să judece gândurile și</p> <p>13 intențiile inimii. Și* nici o faptură nu este ascunsă înaintea Lui, ci** toate <i>sunt</i> goale și descoperite înaintea ochilor Aceluia cu care avem a face.</p> <p>14 Având deci un mare preot* însemnat^f, care** a străbătut cerurile, pe Isus, Fiul lui Dumnezeu, să† ținem cu tărie mărturisirea</p> <p>15 <i>noastră</i>. Pentru că* nu avem un mare preot care să nu aibă parte cu <i>noi</i> în slăbiciunile noastre, ci <i>unul</i> ispitit** în toate în același</p> <p>16 fel^g, în afară† de păcat. Să* ne apropiem deci cu îndrăzneală de tronul harului, ca să primim îndurare și să găsim har, pentru ajutor la timpul potrivit.</p> <p>5 Pentru că orice mare preot, luat dintre oameni, este așezat* pentru oameni în** cele privitoare la Dumnezeu, ca† să aducă daruri</p> <p>2 și jertfe pentru păcate, putând* fi îngăduitor cu cei neștiutori și rătăciți, pentru că și** el însuși</p> <p>3 este cuprins de slăbiciune; și, din cauza* acesteia, este dator să aducă <i>jertfe</i> pentru păcate, atât pentru popor, cât și pentru sine.</p> <p>4 Și nimeni* nu-și ia singur onoarea <i>aceasta</i>, ci** <i>numai cel</i></p>	<p>11 *Cap. 3.12; 3.18,19.</p> <p>12 *Jer. 23.29. 2 Cor.10.4,5. 1 Pet. 1.23. **Pr. 5.4. Is. 49.2. Ef. 6.17. Apoc. 1.16; 2.16. †1Cor.14.24; 14.25.</p> <p>13 *Ps. 33.13; 33.14; 90.8; 139.11,12. **Iov 26.6; 34.21. Pr. 15.11.</p> <p>Isus, mare preot</p> <p>14 *Cap. 3.1. **Cap. 7.26; 9.12,24. †Cap. 10.23.</p> <p>15 *Is. 53.3. Cap. 2.18. **Lc. 22.28. †2 Cor. 5.21. Cap. 7.26. 1 Pet. 2.22. 1 Ioan 3.5.</p> <p>16 *Ef. 2.18; 3.12. Cap. 10.19; 10.21,22.</p> <p>1 *Cap. 8.3. **Cap. 2.17. †Cap. 8.3,4; 9.9; 10.11; 11.4.</p> <p>2 *Cap. 2.18; 4.15. **Cap. 7.28.</p> <p>3 *Lev. 4.3; 9.7; 16.6; 16.15-17. Cap. 7.27; 9.7.</p> <p>4 *2 Cr. 26.18. Ioan 3.27. **Ex. 28.1. Num.16.5,40. 1 Cr. 23.13.</p>
---	---	---	---

^a Sau „încurajați-vă“ ^b Lit. „în răzvrătire“ ^c Lit. „nefiind amestecat cu“ ^d Lit. „Dacă“ ^e Unele ms. omit „mai înainte“ ^f Lit. „mare“ ^g Sau „asemenea nouă“

<p>5 *Ioan 8.54. **Ps. 2.7. Cap. 1.5.</p> <p>6 *Ps. 110.4. Cap. 7.17,21.</p> <p>7 *Mt. 26.39; 26.42,44. Mc. 14.36,39 Ioan 17.1. **Ps. 22.1. Mt. 27.46,50. Mc.15.34,37. †Mt. 26.53. Mc. 14.36. ††Mt. 26.38. Mc. 14.34. Lc. 22.43. Ioan 12.27.</p> <p>8 *Cap. 3.6. **Filip. 2.8.</p> <p>9 *Cap. 2.10; 11.40.</p> <p>10 *Cap. 6.20.</p> <p>11 *Ioan 16.12. 2 Pet. 3.16. **Mt. 13.15.</p> <p>Pruncie și maturitate spirituală</p> <p>12 *Cap. 6.1. **1Cor.3.1-3</p> <p>13 *1 Cor.13.11; 14.20. Ef. 4.14. 1 Pet. 2.2.</p> <p>14 *Is. 7.15. 1 Cor. 2.14; 2.15.</p> <p>Abateră de la mărturia credinței</p> <p>1 *Filip.3.12-14 **Cap. 9.14.</p> <p>2 *Fap. 19.4,5. **Fap.8.14-17; 19.6. †Fap. 17.31. ††Fap. 24.25. Rom. 2.16.</p>	<p>chemat^a de Dumnezeu, după cum</p> <p>5 a fost și Aaron. Așa* și Hristos, nu S-a glorificat pe Sine Însuși, ca să fie făcut mare preot, ci pe Cel care I-a zis: „Tu** ești Fiul Meu, Eu astăzi Te-am născut“.</p> <p>6 După cum spune și în alt loc: „Tu* ești preot pentru eternitate, după rânduiala lui Melhisedec“.</p> <p>7 El, în zilele întrupării^b Sale, aducând* cereri și rugăciuni stăruitoare, cu** strigăt puternic și lacrimi, către Acela care† putea să-L mântuiască din†† moarte (și fiind ascultat, datorită temerii Lui evlavioase), deși* era Fiu, a** învățat ascultarea din cele ce a</p> <p>8 suferit; și, fiind* făcut desăvârșit, a devenit, pentru toți cei care ascultă de El, autor al mântuirii</p> <p>9 eterne, numit de Dumnezeu „Mare Preot după* rânduiala lui Melhisedec“, despre care avem multe* de spus și greu de explicat în vorbire, pentru că v-ați** făcut greoi la auzire.</p> <p>12 Pentru că, deși de mult^c trebuia să fiți învățători, aveți din nou nevoie ca <i>cineva</i> să vă învețe care <i>sunt</i> elementele* începutului cuvintelor lui Dumnezeu și ați ajuns să aveți nevoie de lapte** și^d nu de hrană tare. Pentru că oricine^e folosește lapte <i>este</i> fără experiență în cuvântul dreptății, pentru că* este</p> <p>14 prunc; iar hrana tare este pentru cei maturi^f, care, prin obișnuință, au simțurile^g deprinse să deosebească* binele și răul.</p> <p>6 De aceea, lăsând* cuvântul începutului lui^h Hristos, să mergem spre maturitateⁱ, neașezând din nou o temelie a pocăinței de fapte** moarte și a credinței în</p> <p>2 Dumnezeu, a învățaturii despre* spălări^j și despre** punerea mâinilor și despre† învierea morților și despre†† judecata eternă;</p>	<p>3 și vom face aceasta, dacă* va îngă-</p> <p>4 dui Dumnezeu. Pentru că* <i>este</i> imposibil ca cei** odată luminați, și care† au gustat darul ceresc, și s-au†† făcut părtași ai Duhului</p> <p>5 Sfânt, și au gustat Cuvântul bun al lui Dumnezeu și lucrările* de</p> <p>6 putere ale** veacului viitor, și au căzut^k, să fie reînnoiți^l, spre pocăință, răstignindu-L* pentru ei înșiși pe Fiul lui Dumnezeu și</p> <p>7 dându-L batjocurii. Pentru că pământul, care absoarbe ploaia care vine deseori peste el și care rodește ierburi folositoare acelora pentru care și este lucrat, are parte de binecuvântare* de la Dumne-</p> <p>8 zeu; dar* <i>cel</i> care dă spini și măracini <i>este</i> lepădat^m și aproape de blestem, al cărui sfârșit <i>este</i> să fie ars.</p> <p>9 Dar despre voi, preaiubiților, suntem încredințați de lucruri mai bune și care țin de mântuire,</p> <p>10 chiar dacă vorbim astfel. Pentru că* Dumnezeu** nu <i>este</i> nedrept, ca să uite lucrarea† voastră și dragosteaⁿ pe care ați arătat-o pentru Numele Său, <i>întrucât</i> ați</p> <p>11 slujit†† și slujiți sfinților. Dar dorim fierbinte ca fiecare* dintre voi să arate aceeași stăruință în** încrederea deplină a speranței, până</p> <p>12 la sfârșit, ca să nu fiți leneși, ci imitatori ai celor care, prin credință și îndelungă-răbdare, moștenesc^o promisiunile.</p> <p>13 Pentru că Dumnezeu, când i-a dat lui Avraam promisiunea, fiindcă nu avea pe nimeni mai mare pe care să jure, a* jurat pe Sine Însuși,</p> <p>14 spunând: „Cu adevărat, binecuvântând te voi binecuvânta și</p> <p>15 înmulțind te voi înmulți“. Și astfel, având îndelungă-răbdare, el a</p> <p>16 obținut promisiunea. Pentru că, în adevăr^p, oamenii jură pe unul mai mare și, pentru ei, jură-</p>	<p>3 *Fap. 18.21. 1 Cor. 4.19.</p> <p>4 *Mt. 12.31; 12.32. Cap. 10.26. 2 Pet. 2.20; 2.21. 1 Ioan 5.16. **Cap.10.32. †Ioan 4.10; 6.32. Ef. 2.8. ††Gal. 3.2,5.</p> <p>5 *Cap. 2.4. **Cap. 2.5.</p> <p>6 *Cap. 10.29.</p> <p>7 *Ps. 65.10.</p> <p>8 *Is. 5.6.</p> <p>Promisiunea și siguranța speranței</p> <p>10 *Pr. 14.31. Mt. 10.42; 25.40. Ioan 13.20. **Rom. 3.4. 2 Tes. 1.6,7. †1 Tes. 1.3. ††Rom.15.25 2 Cor. 8.4; 9.1,12. 2 Tim. 1.18.</p> <p>11 *Cap. 3.6,14. **Col. 2.2.</p> <p>12 *Cap. 10.36.</p> <p>13 *Gen. 22.16; 22.17. Ps. 105.9. Lc. 1.73.</p>
---	--	--	---

^a Unele ms. „ci cel chemat“ ^b Lit. „cărnii“ ^c Lit. „deși, datorită timpului“ ^d Unele ms. omit ^e Lit. „oricine care“ ^f Sau „desăvârșiți“ ^g Simțuri spirituale ^h Sau „despre“ ⁱ Sau „desăvârșire“ ^j Sau „botezuri“ ^k Alături de cale ^l Deplin ^m Sau „găsit nefolositor“ ⁿ Unele ms. „osteneala dragostei“ ^o Se referă la caracterul persoanei, adică sunt moștenitori. ^p Multe ms. omit „în adevăr“

16 *Ex. 22.11.	mântul* este sfârșitul oricărei	cel mai mic este binecuvântat	
17 *Cap. 11.9. **Rom.11.29	17 neînțelegeri, spre întărire. În aceasta, Dumnezeu, voind să arate și mai mult moștenitorilor* promisiunii nestrămutarea** pla- nului Său, a intervenit cu un	8 de cel mai mare ^f . Și aici, oameni muritori primesc zeciuieli; dar acolo, unul care* are mărturia că	8 *Cap. 5.6; 6.20.
18 *Cap. 12.1.	18 jurământ, ca, prin două lucruri de nestrămutat, în care <i>este</i> im- posibil ca Dumnezeu să mintă, să avem mângâiere puternică, <i>noi</i> , care am alergat la adăpost, ca să apucăm speranța pusă* înaintea	9 trăiește; și, cum am spune, prin Avraam, a dat zeciuială și Levi, 10 care a primit zeciuieli, pentru că era încă în coapsele tatălui său când l-a întâmpinat Melhisedec.	
19 *Lev. 16.15. Cap. 9.7.	19 <i>noastră</i> , pe care o avem ca o ancoră a sufletului, sigură și tare, și care* intră în cele	11 Atunci, dacă*, în adevăr, per- fecțiunea ar fi fost prin preoția levitică, pentru că în temeiul ei a primit poporul legea, ce nevoie mai era să se ridice un alt ^g preot, după rânduiala lui Melhi- sedec, și care nu este numit	Preoția desăvârșită și eternă asemenea lui Melhisedec
20 *Cap. 4.14; 8.1; 9.24. **Cap. 3.1; 5.6,10; 7.17.	20 de dincolo de perdea ^a , unde* Isus a intrat pentru noi ca Înain- te-mergător ^b , fiind** făcut pentru eternitate mare preot după rân- duiala lui Melhisedec.	12 după rânduiala lui Aaron? Pentru că, fiind schimbată preoția, este necesară și o schimbare a legii. 13 Pentru că Cel despre care sunt spuse acestea face parte dintr-o altă seminție ^h , din care nimeni nu	11 *Gal. 2.21. Cap. 8.7.
Preoția lui Melhisedec	7 Pentru că acest Melhisedec*, împărat al Salemului, preot al Dumnezeului Preaînalt, care l-a în- tâmpinat pe Avraam când se în- torcea de la măcelul împăraților	14 a slujit altarului. Pentru că este clar că Domnul nostru S-a ridicat ⁱ din* Iuda, seminție despre care Moise n-a vorbit nimic privitor la	
1 *Gen. 14.18.	2 și l-a binecuvântat, căruia Avra- am i-a împărțit și zeciuială din toate, înseamnă mai întâi „Împă- rat al dreptății“ și apoi și „Împărat al Salemului“, adică „Împărat al păcii“, fără tată, fără mamă, fără genealogie, neavând nici început al zilelor, nici sfârșit al vieții, dar asemănat Fiului lui Dumnezeu, rămâne preot pentru totdeauna.	15 preoți ^j . Și este încă mult mai evi- dent dacă, după asemănarea lui Melhisedec, se ridică un alt ^g preot, 16 care a fost rânduit nu potrivit legii unei porunci pământești ^k , ci potrivit puterii unei vieți nepieri- 17 toare. Pentru că se mărturisește ^l : „Tu* <i>ești</i> preot pentru eternitate, după rânduiala lui Melhisedec“.	14 *Is. 11.1. Mt. 1.3. Lc. 3.33. Rom. 1.3. Apoc. 5.5.
4 *Gen. 14.20.	4 Vedeți dar cât de mare <i>a fost</i> acesta, căruia* chiar ^c patriarhul Avraam i-a dat zeciuială din	18 Pentru că este o desfășurare a poruncii de mai înainte, din cauza	
5 *Num.18.21; 18.26.	5 pradă ^d ! Și, în adevăr, cei* dintre fiii lui Levi care primesc preoția au poruncă, potrivit legii, să ia zeciuieli de la popor, adică de la frații lor, deși aceștia au ieșit din	19 slăbiciunii* și inutilității ei (pen- tru că legea* n-a desăvârșit nimic), și o introducere a unei spe- ranțe** mai bune, prin care ne 20 apropiem de Dumnezeu. Și, întru- cât <i>aceasta</i> nu <i>se face</i> fără jură-	18 *Rom. 8.3. Gal. 4.9.
6 *Gen. 14.19. **Rom. 4.13. Gal. 3.16.	6 coapsele lui Avraam; dar cel care nu are genealogie ^e din ei a primit zeciuială de la Avraam și* l-a binecuvântat pe** cel care avea	21 mânt (pentru că aceia au fost fă- cuți preoți fără jurământ, iar Acesta, cu jurământ, prin Cel care Îi zice: „Domnul* a jurat și nu-I va părea rău: «Tu <i>ești</i> preot pentru	19 *Fap. 13.39. Rom. 3.20; 3.21,28. Gal. 2.16. Cap. 9.9. **Cap. 6.18; 8.6.
	7 promisiunile. Dar, fără îndoială,		21 *Ps. 110.4.

^a Lit. „în cele dinăuntrul perdelei“ ^b Sau „Cel care aleargă înainte“ ^c Unele ms. omit ^d Din prada cea mai bună ^e El nu era în situația de a avea o genealogie ^f Sau „mai bun“ ^g Alt fel de ^h Lit. „ia parte la o seminție diferită“ ⁱ Lit. „a răsărit“ ^j Unele ms. „la preoție“ ^k Lit. „carnale“ ^l Unele ms. „Pentru că mărturisește“

22 *Cap. 8.6; 9.15; 12.24.	22 eternitate ^a !» ^c), cu atât mai mult Isus a devenit* garantul unui le-	Moise, <i>când</i> urma să ridice cortul; pentru că: „Vezi**“, zice,	5 **Ex. 25.40; 26.30; 27.8. Num. 8.4. Fap. 7.44.
	23 gământ mai bun. Și erau, în ade- văr, mulți preoți, pentru că prin	„să faci toate după modelul ^o care ți-a fost arătat pe munte ^c),	
	24 nuiască; dar El, datorită dăinuirii Sale pentru eternitate, are o pre-	6 dar acum a obținut* o slujbă cu atât mai înaltă ^p , cu cât este	6 *2 Cor. 3.6; 3.8,9. Cap. 7.22.
	25 oție care nu se transmite ^b . De aceea și poate să mântuiască până la	și mijlocitor al unui legământ mai bun, care este întemeiat pe	
25 *Rom. 8.34. 1 Tim. 2.5. Cap. 9.24. 1 Ioan 2.1.	25 desăvârșire ^c pe aceia care se apro- pie de Dumnezeu prin El, trăind	7 promisiuni mai bune. Pentru că*, dacă cel dintâi ar fi fost fără	7 *Cap. 7.11; 7.18.
	26 pururea ca* să mijlocească pen- tru ei. Pentru că un astfel de mare	8 cusur, nu s-ar fi căutat niciodată loc pentru un al doilea. Pentru	8 *Ier. 31.31-34
26 *Cap. 4.15. **Ef. 1.20; 4.10. Cap. 8.1.	26 preot ne ^d trebuia: sfânt ^c *, fără răutate, fără pată, despărțit de	că, muștrându-i, spune: „Iată*, vin zile, zice Domnul, când voi în-	
	27 păcătoși și** făcut mai presus decât cerurile, care nu are nevoie,	9 cheia, pentru casa lui Israel și pentru casa lui Iuda, un nou le-	
27 *Lev. 9.7; 16.6,11. Cap. 5.3; 9.7. **Lev. 16.15. †Rom. 6.10. Cap. 9.12,28; 10.12.	27 în fiecare zi, ca marii preoți, să ofere jertfe întâi* pentru propriile	9 gământ; nu după legământul pe care l-am făcut cu părinții lor, în	
	28 păcate, apoi** pentru cele ale poporului, pentru că a făcut aceas-	9 ziua în care i-am apucat de mână, ca să-i scot din țara Egiptului;	
	28 ta† odată pentru totdeauna, ofe- rindu-Se ^f pe Sine Însuși jertfă.	pentru că ei n-au stăruit în legă- mântul Meu, nici ^q Eu nu M-am	
	29 Pentru că legea pune ca mari preoți oameni* care au slăbiciuni,	10 uitat la ei ^r , zice Domnul. Pentru că acesta* este legământul pe	10 *Cap. 10.16. **Zah. 8.8.
28 *Cap. 5.1,2. **Cap. 2.10; 5.9.	28 dar cuvântul jurământului ^g , care este în urma ^h legii, pune un	10 după acele zile, zice Domnul: dând legile Mele în mintea lor, le voi	
	29 Fiu, făcut** desăvârșit pentru eternitate.	11 înscrie și pe inimile lor; și** le voi fi Dumnezeu și ei Îmi vor fi	
	30 Iar punctul cel mai însemnat al celor spuse este că avem un	11 popor. Și nu* vor mai învăța fiecare pe aproapele ^s său și	11 *Is. 54.13. Ioan 6.45. 1 Ioan 2.27.
	31 astfel de mare preot care* S-a așezat la dreapta tronului Mă-	12 fiecare pe fratele său, spunând: «Cunoaște-L pe Domnul!»; pen-	
	32 reșiei, în ceruri; slujitor al locu- rilor ⁱ sfinte* și al** adevăratului	12 tru că toți Mă vor cunoaște, de la cel mic ^t până la cel mare	
	33 cort, pe care l-a ridicat Domnul, și nu omul.	13 dintre ei. Pentru că voi fi îndură- tor față de nedreptățile lor și	12 *Rom. 11.27 Cap. 10.17.
1 *Ef. 1.20. Col. 3.1. Cap. 1.3; 10.12; 12.2.	34 Pentru că orice mare preot* este pus să ofere daruri și jertfe;	13 nicidecum nu-Mi* voi mai aminti de păcatele lor și de ne-	
2 *Cap. 9.8; 9.12,24. **Cap. 9.11.	34 de aceea era** necesar să aibă și Acesta ce să ofere. Deci ^k ,	13 legiuirile lor ^u . Prin aceea că zice* „nou“, a făcut vechi pe cel	13 *2 Cor. 5.17.
3 *Cap. 5.1. **Ef. 5.2. Cap. 9.14.	35 dacă ^l ar fi pe pământ, nici n-ar fi preot, fiind aceia ^m care oferă	13 dintâi; iar ce este învechit și îmbătrânit este aproape de dis-	
	36 darurile după lege (care slujesc imaginii și umbrei* celor cerești,	14 pariție.	
	37 după cum i s-a poruncit ⁿ lui	9 Deci și cel dintâi ^v avea, în adevăr, rânduiei pentru slujire	
5 *Col. 2.17. Cap. 9.23; 10.1.			Cortul de pe pământ

^a Unele ms. ad. „după rânduiala lui Melhisedec“ ^b Sau „care nu se schimbă“ ^c Sau „pentru totdeauna“
^d Unele ms. ad. „și“ ^e Sau „evlavios“ ^f Sau „jertfindu-Se“ ^g Se referă la actul de a jura ^h Într-un
moment ulterior ⁱ Sau „lucrurilor“ ^j Unele ms. omit ^k Unele ms. „Pentru că“ ^l Unele ms. ad. „în
adevăr“ ^m Unele ms. „preoții“ ⁿ Poruncit divin ^o Sau „tiparul“ ^p Sau „excelentă“ ^q Lit. „și“
^r Sau „Mie nu Mi-a păsă de ei“ ^s Unele ms. „pe concetățeanul“ ^t Unele ms. ad. „dintre ei“ ^u Multe
ms. omit „și de nelegiuirile lor“ ^v Unele ms. ad. „cort“; alte ms. ad. „legământ“

<p>1 *Ex. 25.8. 2 *Ex. 26.1. **Ex. 26.35; 40.4. †Ex. 25.31. ††Ex. 25.23; 25.30. Lev. 24.5,6. 3 *Ex. 26.31; 26.33; 40.3; 40.21. Cap. 6.19. 4 *Ex. 25.10; **Ex. 16.33; 16.34. †Num. 17.10. ††Ex. 25.16; 25.21; 34.29; 40.20. Deut. 10.2,5. 1 Imp. 8.9,21. 2 Cr. 5.10. 5 *Ex. 25.18,22 Lev. 16.2. 1 Imp. 8.6,7. 6 *Num. 28.3. Dan. 8.11. 7 *Ex. 30.10. Lev. 16.2,11; 16.12,15,34. **Cap. 5.3; 7.27. 8 *Cap. 10.19; 10.20. Ioan 14.6. 9 *Gal. 3.21. Cap. 7.18,19; 10.1,11. 10 *Lev. 11.2. Col. 2.16. **Num. 19.7 †Ef. 2.15. Col. 2.20. Cap. 7.16. Cortul din cer 11 *Cap. 3.1. **Cap. 10.1. †Cap. 8.2. 12 *Cap. 10.4. **Fap. 20.28. Apoc. 1.5; 5.9. †Zah. 3.9. Cap. 10.10. ††Dan. 9.24.</p>	<p>și pentru Sfântul Locaș* din 2 lume^a. Pentru că* a fost ridicat un cort, cel dintâi**, care se numește Sfânta, în care <i>erau</i> și sfeșnicul† și masa†† și punerea înaintea a 3 pâinilor; iar după* perdeaua a doua, un cort care se numește 4 Sfânta sfintelor, având o tămâ- ietoare^b de aur și* chivotul legă- mântului acoperit peste tot cu aur; în el erau vasul** de aur având mana, și toiagul† lui Aaron, care înmugurise, și tablele†† 5 legământului; și deasupra* lui, heruvimii gloriei, umbrind sca- unul îndurării, despre care nu este acum de vorbit în detaliu. 6 Iar acestea fiind rânduite^c astfel, preoții* intră întotdeauna în primul cort, împlinind slujbele; 7 dar în al doilea <i>intră</i> numai ma- rele preot, o dată* pe an, nu fără sânge, pe** care-l aduce pentru el însuși și pentru greșelile^d popo- rului: Duhul Sfânt* arătând aceas- ta: calea locurilor sfinte^e nu era încă arătată, atât timp cât exista 9 întâiul cort, care <i>este</i> o asemănare pentru timpul de acum, potrivit căreia^f se aduc daruri și jertfe, ne- putând* să desăvârșească, în ceea ce privește conștiința, pe cel care 10 slujește^g, <i>constând</i> numai în mân- căruri* și băuturi și diverse** spă- lări^h șiⁱ rânduieli ale cărnii, impuse până† la un timp de îndreptare. 11 Dar Hristos, venit ca Mare Preot* al bunurilor** viitoare, prin† cortul mai mare și mai de- săvârșit, nefăcut de mână (adică 12 nu din această creație), nu cu^j sânge* de țapi și de viței, ci** cu^j propriul Său sânge, a intrat odată pentru totdeauna în locuri- le sfinte^e, după ce a obținut^k† o 13 răscumpărare eternă††. Pentru că,</p>	<p>dacă sângele* de tauri și de țapi^l și** cenușa unei vițele, stropin- du-i pe cei întinați, îi sfințește 14 pentru curăția cărnii, cu cât mai mult sângele* lui Hristos, care** prin Duhul^m etern S-a† oferit pe Sine Însuși <i>jertfă</i> fără pată lui Dumnezeu, va†† curăți conștiința voastrăⁿ de fapte*† moarte, ca să-I slujiți†* Dumnezeului <i>celui</i> viu! 15 Și pentru* aceasta este El Mij- locitor al unui legământ nou^o, pen- tru ca**, având loc moartea pentru răscumpărare din încălcările de sub întâiul legământ, cei† che- mați să primească promisiunea 16 moștenirii eterne. (Pentru că, unde <i>este</i> un testament^p, trebuie neapă- rat să intervină moartea celui care 17 l-a făcut. Pentru că un testament* capătă putere după moarte, întru- cât nu are nicidecum putere cât timp trăiește cel care l-a făcut.) 18 De aceea*, nici cel dintâi <i>legământ</i> 19 n-a fost sfințit^q fără sânge. Pentru că, după ce fiecare poruncă potrivit legii a fost rostită de Moi- se către tot poporul, după ce* a luat sângele vițelilor și al țapilor, cu** apă și lână stacojie și isop, el a stropit și cartea însăși și tot 20 poporul, zicând: „Acesta* <i>este</i> sângele legământului pe care vi 21 l-a poruncit Dumnezeu^r. Și a stro- pit în același fel, cu sânge, și cor- tul* și toate vasele slujirii; și 22 aproape toate sunt curățite cu sân- ge, potrivit legii, și* fără vărsare 23 de sânge nu este iertare. Era deci necesar ca imaginile* celor din^r ceruri să fie curățite cu acestea, iar înseși cele cerești, cu jertfe mai 24 bune decât acestea. Pentru că* Hristosul nu a intrat în <i>locuri</i> sfinte făcute de mâini, imagini** ale celor adevărate, ci chiar în</p>	<p>13 *Lev. 16.14; 16.16. **Num.19.2; 19.17. 14 *Vers. 12. 1 Ioan 1.7. **Rom. 1.4. 1 Pet. 3.18. †Ef. 5.2. Tit 2.14. Cap. 7.27. ††Cap. 1.3; 10.22. **Cap. 6.1. †*Lc. 1.74. Rom.6.13,22 1 Pet. 4.2. 15 *1 Tim. 2.5. Cap. 7.22; 8.6; 12.24. **Rom.3.25; 5.6. 1 Pet. 3.18. †Cap. 3.1. 17 *Gal. 3.15. 18 *Ex. 24.6,8. 19 *Lev. 16.14; 16.15,18. **Lev. 14.4; 14.6,7,49; 14.51,52. 20 *Ex. 24.8. Mt. 26.28. 21 *Ex.29.12,36 Lev. 8.15,19; 16.14-16; 16.18,19. 22 *Lev. 17.11. 23 *Cap. 8.5. 24 *Cap. 6.20. **Cap. 8.2.</p>
--	---	--	--

^a *Univers; sau „Sfântul Locaș pământesc“* ^b *Un altar* ^c *Sau „întocmite“* ^d *Păcate din neștiință*
^e *Sfânta sfintelor* ^f *Adică imaginii; alte ms. „căruia“, adică timpului* ^g *Sau „pe cel care se*
închină“ ^h *Sau „botezuri“* ⁱ *Unele ms. omit* ^j *Ilustrând nu locul, nici mijloacele, ci modul în*
care a venit ^k *Sau „a găsit“* ^l *Unele ms. „de țapi și de tauri“* ^m *Lit. nearticulat* ⁿ *Unele ms. „noastră“*
^o *Sau „al noului legământ“* ^p *Gr. același cuvânt ca și pentru legământ* ^q *Sau „consacrat“; sau*
„inaugurat“ ^r *Lit. „în“*

<p>24 †Rom. 8.34. Cap. 7.25. 1 Ioan 2.1.</p> <p>26 *1 Cor. 10.11 Gal. 4.4. Ef. 1.10. **Vers. 12. Cap. 7.27; 10.10. 1 Pet. 3.18.</p> <p>27 *Gen. 3.19. Ecl. 3.20. **2 Cor. 5.10 Apoc. 20.12; 20.13.</p> <p>28 *Rom. 6.10. **1 Pet. 2.24. 1 Ioan 3.5. †Mt. 26.28. Rom. 5.15. ††Tit 2.13. 2 Pet. 3.12.</p> <p>Hristos jertfit odată pentru totdeauna</p> <p>1 *Col. 2.17. Cap. 8.5; 9.23. **Cap. 9.11. †Cap. 9.9. ††Vers. 14.</p> <p>3 *Lev. 16.21. Cap. 9.7.</p> <p>4 *Mica 6.6,7. Cap. 9.13.</p> <p>6 *Ps. 40.6; 50.8. Is. 1.11. Ier. 6.20. Amos 5.21; 5.22.</p>	<p>cer, ca[†] să Se arate acum, pentru noi, înaintea feței lui Dumnezeu;</p> <p>25 nici ca să Se aducă <i>jertfă</i> pe Sine Însuși de mai multe ori, așa cum marele preot intră în <i>Sfânta Sfințelor</i>^a în fiecare an^b cu sânge care nu este al său, fiindcă <i>atunci</i> ar fi trebuit să sufere de mai multe ori de la întemeierea lumii; dar acum, la sfârșitul* veacurilor, S-a** arătat o singură dată, pentru desființarea păcatului prin jertfă</p> <p>26 care nu este al său, fiindcă <i>atunci</i> ar fi trebuit să sufere de mai multe ori de la întemeierea lumii; dar acum, la sfârșitul* veacurilor, S-a** arătat o singură dată, pentru desființarea păcatului prin jertfă</p> <p>27 Sa. Și*, după cum oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar** după aceea <i>vine</i> judecata, așa și^c Hristosul*, după ce** S-a adus^d o singură dată <i>jertfă</i>, ca să poarte păcatele multora[†], Se va arăta a doua oară, fără^e păcat, pentru mântuirea celor^{††} care Îl așteaptă.</p> <p>10 Pentru că legea, având umbra* bunurilor** viitoare, nu însuși imaginea lucrurilor, nu[†] poate niciodată, cu aceleași jertfe, care se aduc neîncetat în fiecare an^b, să-i^{††} desăvârșească pe aceia care</p> <p>2 se apropie. Astfel, n-ar fi încetat <i>ele</i> să fie aduse dacă cei care slujesc^f, odată curățiți, n-ar mai fi avut nici o cunoștință de păcate?^g Dar* în acestea <i>este</i> o amintire de păcate în fiecare an^b.</p> <p>4 Pentru că* <i>este</i> imposibil ca sângele^h de tauri și de țapi să</p> <p>5 înlătore păcatele. De aceea, intrând în lume, El spune: „N-ai voit jertfă și dar, ci Mi-ai întocmit</p> <p>6 un trup. Nu Ți-au plăcut arderi-de-tot* și jertfe pentru păcat.</p> <p>7 Atunci am spus: «Iată, Eu vin (în sululⁱ cărții este scris despre Mine) ca să fac voia Ta, Dum-</p>	<p>8 nezeule»^j. Spunând mai sus^j: „N-ai vrut, nici nu Ți-au plăcut jertfe și daruri^k și arderi-de-tot și jertfe pentru păcat“ (care <i>sunt</i> aduse potrivit legii), atunci El a spus: „Iată, Eu vin ca să fac^l voia Ta“. El desființează ce este întâi, ca să stabilească ce este a</p> <p>10 doua oară^m; „voie“* prin care am fost sfințiți, prin** jertfireaⁿ trupului lui Isus Hristos, odată</p> <p>11 pentru totdeauna. Și, <i>în adevăr</i>, orice preot stă în picioare în* fiecare zi^o, slujind și aducând deseori aceleași jertfe care niciodată nu pot înlătura păcatele,</p> <p>12 dar* El^p, după ce a adus o singură jertfă pentru păcate, S-a așezat^q pentru totdeauna^r la</p> <p>13 dreapta lui Dumnezeu, de acum așteptând până când* vrăjmașii Lui vor fi puși <i>ca</i> așternut al</p> <p>14 picioarelor Lui. Pentru că, printr-o singură jertfă^s i-a desăvârșit pentru totdeauna^r pe cei sfințiți.</p> <p>15 Dar și Duhul Sfânt ne mărturisește; pentru că, după ce a spus^t:</p> <p>16 „Acesta <i>este</i> legământul* pe care-l voi întemeia pentru ei, după acele zile“, zice Domnul: „Dând legile Mele în inimile lor, le voi înscrie și în gândurile^u lor“; și: „nicidecum nu-Mi voi mai aminti de păcatele lor și de nelegiuirile lor“.</p> <p>18 Iar unde <i>este</i> iertare de acestea, nu mai <i>este</i> jertfă^v pentru păcat.</p> <p>19 Având deci, fraților, îndrăzneală* să intrăm în locurile sfinte^w** prin sângele lui Isus,</p> <p>20 pe calea* cea nouă^x și vie pe care a deschis-o^y pentru noi prin** perdea, care este carnea</p> <p>21 Lui, și <i>având</i> un mare preot*</p>	<p>10 *Ioan 17.19. Cap. 13.12. **Cap. 9.12.</p> <p>11 *Num. 28.3. Cap. 7.27.</p> <p>12 *Col. 3.1. Cap. 1.3.</p> <p>13 *Ps. 110.1. Fap. 2.35. 1 Cor. 15.25. Cap. 1.13.</p> <p>16 *Ier. 31.33; 31.34. Cap. 8.10; 8.12.</p> <p>Stăruința în credință</p> <p>19 *Rom. 5.2. Ef. 2.18;3.12. **Cap.9.8,12</p> <p>20 *Ioan 10.9; 14.6. **Cap. 9.3.</p> <p>21 *Cap. 4.14.</p>
--	--	---	---

^a Lit. „în cele sfinte“ ^b Lit. „an după an“ ^c Unele ms. omit ^d Sau „S-a jertfit“ ^e Deosebit de venirea pentru păcat, nemiavând de-a face cu el ^f Sau „cei care se închină“ ^g Unele ms. au fraza afirmativă: „Astfel, ele ar fi încetat...păcate.“ ^h Sau „Pentru că este incapabil sângele“ ⁱ Posibil: sinteză a unui capitol sau a unei cărți, scrisă la începutul sulului ^j Sau „mai înainte“ ^k Unele ms. „jertfă și dar“ ^l Unele ms. ad. „Dumnezeule“ ^m Lit. „il desființează pe cel dintâi, ca să-l stabilească pe al doilea“ ⁿ Sau „darul“ ^o Lit. „zi după zi“ ^p Unele ms. „Acesta“ ^q „S-a așezat“, expresie a încheierii pe deplin a lucrării Domnului Isus, în contrast cu preoții care stăteau în picioare, slujind zi de zi ^r Termen diferit de cel folosit în mod obișnuit, având sensul de „odată pentru totdeauna“ ^s Sau „printr-un singur dar“ ^t Unele ms. ad. „mai înainte“ ^u Unele ms. „mințea“ ^v Sau „dar“ ^w Sfânta sfințelor ^x Sau „de curând făcută“ ^y Sau „a consacrat-o“

<p>21 **1Tim. 3.15 22 *Cap. 4.16. **Ef. 3.12. Iac. 1.6. 1 Ioan 3.21. †Cap. 9.14. ††Ezec.36.25 2 Cor. 7.1. 23 *Cap. 4.14. **1 Cor. 1.9; 10.13. 1 Tes. 5.24. 2 Tes. 3.3. Cap. 11.11.</p> <p>25 *Fap. 2.42. Iuda 19. **Rom.13.11 †Filip. 4.5. 2 Pet. 3.9; 3.11,14.</p> <p>26 *Num. 15.30. Cap. 6.4. **2 Pet.2.20; 2.21.</p> <p>27 *Ezec. 36.5. TeŃ. 1.18; 3.8. 2 Tes. 1.8. Cap. 12.29.</p> <p>28 *Cap. 2.2. **Deut. 17.2; 17.6; 19.15. Mt. 18.16. Ioan 8.17. 2 Cor. 13.1. 29 *Cap. 2.3; 12.25. **1Cor.11.29 Cap. 13.20. †Mt.12.31,32 Ef. 4.30.</p> <p>30 *Deut. 32.35. Rom. 12.19. **Deut.32.36 Ps. 50.4; 135.14.</p> <p>31 *Lc. 12.5.</p> <p>32 *Gal. 3.4. 2 Ioan 8. **Cap. 6.4. †Filip. 1.29; 1.30. Col. 2.1.</p> <p>33 *1 Cor. 4.9. **Filip. 1.7; 4.14. 1 Tes. 2.14.</p> <p>34 *2 Tim. 1.16. **Mt. 5.12. Fap. 5.41. Iac. 1.2.</p>	<p>22 peste casa** lui Dumnezeu, să* ne apropiem cu inimă sinceră, în** siguranța deplină a credinței, având inimile curățite^{a†} de o conștiință rea și†† trupul spălat cu apă curată. Să* ținem cu tărie mărturisirea speranței neclintite (deoarece credincios** <i>este</i> Cel care a promis); și să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm^b</p> <p>23 la dragoste și la fapte bune, ne- părăsind* strângerea noastră laol- laltă, după cum obișnuiesc unii, ci încurajându-ne, și cu** atât mai mult cu cât vedeți apropiindu-se† ziua.</p> <p>24 Pentru că, dacă* noi păcătuim voit, după** primirea cunoștinței^c adevărului, nu mai rămâne jertfă pentru păcate, ci o înfricoșătoare așteptare sigură a judecății și vă- paie* de foc care-i va mistui pe cei împotriviți. Cine* a disprețuit legea lui Moise moare fără milă, pe** mărturia a doi sau trei martori; de cât* mai rea pe- deapsă gândiți că va fi socotit vrednic cel care L-a călcat în pi- cioare pe Fiul lui Dumnezeu și a socotit** necurat sângele legă- mântului prin care a fost sfințit și L-a insultat† pe Duhul harului?</p> <p>30 Pentru că-L știm pe Cel care a spus: „«A* Mea <i>este</i> răzbunarea, Eu voi răsplăti», zice Domnul!“ și din nou: „Domnul** va judeca pe poporul Său“. <i>Este*</i> înfricoșător să cazi în mâinile Dumnezeului <i>celui viu!</i></p> <p>32 Dar amintiți-vă* de zilele de la început, în care, după ce** ați fost luminați, ați răbdat o mare† luptă de suferințe: pe de o parte expuși* ca priveriște prin insulte și necazuri și, pe de alta, făcân- du-vă** părtași aceluia care tre- ceau astfel prin ele. Pentru că ați* și suferit împreună cu cei închiși^d și** ați primit cu bucurie răpirea</p>	<p>bunurilor voastre, cunoscând că aveți^{e†} pentru^f voi înșivă o avere mai bună și†† statonică. Nu le- pădați deci încrederea voastră care are mare răsplătire! Pentru că* aveți nevoie de răbdare, ca, după ce ați făcut voia lui Dum- nezeu, să** primiți promisiunea.</p> <p>37 „Pentru că încă* puțin, foarte puțin și Cel** care vine va veni și 38 nu va întârzia. Și* cel drept va trăi prin credință^g; și dacă <i>cine- va</i>^h dă înapoi, sufletul Meu nu 39 găsește plăcere în el“. Dar noi nu suntem dintre aceia* care dau îna- poi spre pieire, ci ai credinței**, spre păstrarea sufletului.</p> <p>11 Iar credința este siguranța celor* sperateⁱ, o convingere^j de- spre lucrurile nevăzute. Pentru că* prin aceasta au primit mărturie 3 cei din vechime. Prin credință pricepem că lumile^k* au fost întocmite prin Cuvântul lui Dum- nezeu, astfel că cele văzute n-au fost făcute din cele care se arată.</p> <p>4 Prin credință, Abel* I-a adus lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain, prin care a primit mărturie că este drept, Dumnezeu mărtu- risind despre darurile lui; și prin ea vorbește el încă**, deși a murit.</p> <p>5 Prin credință, Enoh* a fost mutat, ca să nu vadă moartea; și nu a fost găsit, pentru că Dumnezeu îl mutase; pentru că, mai înainte de mutare^l, a primit mărturia că I-a 6 plăcut lui Dumnezeu. Iar fără cre- dință <i>este</i> imposibil să-I fii plă- cut, pentru că cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că-i răsplătește pe cei^m 7 care-L caută. Prin credință, Noe*, după ce a fost divin înștiințat de- spre cele nevăzute încă, fiind cu- prins de teamăⁿ, a** pregătit o corabie^o pentru salvarea casei lui; prin aceasta a condamnat lumea și</p>	<p>34 †Mt. 6.20; 19.21. Lc. 12.33. 1 Tim. 6.19. ††Mt. 10.32.</p> <p>36 *Lc. 21.19. Gal. 6.9. Cap. 12.1. **Col. 3.24. Cap. 9.15. 1 Pet. 1.9.</p> <p>37 *Lc. 18.8. 2 Pet. 3.9. **Hab. 2.3.</p> <p>38 *Hab. 2.4. Rom. 1.17. Gal. 3.11.</p> <p>39 *2 Pet. 2.20; 2.21. **Fap.16.30; 16.31. 1 Tes. 5.9. 2 Tes. 2.13.</p> <p>Credința și exemple ale credinței</p> <p>1 *Rom. 8.24; 8.25. 2 Cor. 4.18; 5.7. 2 *Vers. 39. 3 *Gen. 1.1. Ps. 33.6. Ioan 1.3. Cap. 1.2. 2 Pet. 3.5.</p> <p>4 *Gen. 4.4. 1 Ioan 3.12. **Gen. 4.10. Mt. 23.35. Cap. 12.24.</p> <p>5 *Gen. 5.22; 5.24.</p> <p>7 *Gen. 6.13; 6.22. **1 Pet. 3.20</p>
---	--	---	--

^a Lit. „stropite“ ^b Sau „să ne provocăm“ ^c Cunoștință deplină ^d Unele ms. „cu lanțurile mele“ ^e Unele ms. ad. „în ceruri“ ^f Unele ms. „în“ ^g Unele ms. ad. „în Mine“; alte ms. „cel drept al Meu va trăi prin credință“ ^h Probabil alcineva ⁱ Sau „convingerea fermă cu privire la cele sperate“ ^j Dovadă interioară ^k Sau „veacurile“ ^l Unele ms. „mutarea lui“ ^m Lit. „este răsplătitorul celor“ ⁿ Teamă sfântă ^o Lit. „chivot“

7 †Rom. 3.22; 4.13. Filip. 3.9.	s-a făcut moștenitor al dreptății†, cea potrivit credinței.	bind figurativ, l-a și primit ⁱ .	
8 *Gen. 12.1,4. Fap. 7.2-4.	8 Prin credință, Avraam*, când a fost chemat, a ascultat, ca să iasă spre locul pe care urma să-l primească de moștenire, și a ieșit,	20 Prin credință, Isaac* i-a binecuvântat pe Iacov și pe Esau cu privire la cele viitoare.	20 *Gen. 27.27; 27.39.
9 *Gen. 12.8; 13.3,18; 18.1,9. **Cap. 6.17.	9 neștiind unde merge. Prin credință a locuit temporar în țara promisiunii, ca într-o țară străină, locuind* în corturi, cu Isaac și Iacov, împreună-moștenitori** ai aceleiași	21 Prin credință, Iacov, când era pe moarte, i-a binecuvântat* pe fiecare din fiii lui Iosif și s-a** închinat pe vârful toiagului său.	21 *Gen. 48.5; 48.16,20. **Gen.47.31
10 *Cap. 12.22; 13.14. **Cap. 3.4. Apoc.21.2,10	10 promisiuni; pentru că aștepta cetatea* care are temelii, al**	22 Prin credință, Iosif*, când era pe moarte, a amintit despre ieșirea fiilor lui Israel și a poruncit cu privire la oasele sale.	22 *Gen. 50.24; 50.25. Ex. 13.19.
11 *Gen. 17.19; 18.11,14; 21.2. **Lc. 1.36. †Rom. 4.21. Cap. 10.23.	11 nezeu. Prin credință și Sara* însăși a** primit putere pentru întemeierea seminței și ^a dincolo de vârsta potrivită, pentru că L-a socotit credincios† pe Cel care a	23 Prin credință, Moise*, după ce s-a născut, a fost ascuns trei luni de părinții lui, pentru că au văzut că era frumos copilășul, și nu s-au temut de porunca** împăratului. Prin credință, Moise*, când s-a făcut mare, a refuzat să fie numit fiu al fiicei lui Faraon,	23 *Ex. 2.2. Fap. 7.20. **Ex.1.16,22
12 *Rom. 4.19. **Gen.22.17. Rom. 4.18.	12 promis. De aceea, și dintr-unul singur și acela* aproape mort, au fost născuți o mulțime ca** stelele cerului și ca nisipul fără număr de pe țărmul mării.	24 alegând* mai degrabă să sufere răul cu poporul lui Dumnezeu, decât să aibă plăcerea trecătoare a păcatului, socotind ocară* lui Hristos mai mare bogăție decât comorile Egiptului ⁱ , pentru că privea spre răsplătire**.	24 *Ex. 2.10,11.
13 *Vers. 39. **Ioan 8.56. †Gen. 23.4; 47.9. 1 Cr. 29.15. Ps. 39.12; 119.19. 1 Pet. 1.17; 2.11.	13 În credință ^b au murit toți aceștia, neprimind* promisiunile, ci** văzându-le de departe ^c și salutându-le și mărturisind† că sunt străini și călători ^d pe pământ.	25 re a păcatului, socotind ocară* lui Hristos mai mare bogăție decât comorile Egiptului ⁱ , pentru că privea spre răsplătire**.	25 *Ps. 84.10.
14 *Cap. 13.14.	14 Pentru că cei care spun unele ca acestea arată* clar că ei caută o	26 Prin credință a* părăsit Egiptul, netemându-se de mânia împăratului, pentru că a stăruit, ca	26 *Cap. 13.13. **Cap.10.35.
16 *Ex. 3.6,15. Mt. 22.32. Fap. 7.32. **Filip. 3.20.	15 patrie. Și, în adevăr, dacă și-ar fi amintit de aceea din care ieșiseră ^e , ar fi avut timp ^f să se întoarcă;	27 văzându-L pe Cel nevăzut. Prin credință, a* ținut Paștele și stropirea sângelui, pentru ca nimicitorul întâilor născuți să nu-i atingă.	27 *Ex. 10.28; 10.29; 12.37; 13.17,18.
17 *Gen. 22.1,9. **Iac. 2.21.	16 dar acum doresc una mai bună, adică cerească; de aceea, Dumnezeu nu Se rușinează de ei, ca să* fie numit Dumnezeul lor, pentru că le-a** pregătit o cetate.	28 Prin credință au* trecut prin Marea Roșie ca pe pământ ^k uscat, de care egiptenii, încercând s-o treacă, au fost înghițiți.	28 *Ex. 12.21.
18 *Gen. 21.12. Rom. 9.7.	17 Prin credință, Avraam*, când a fost încercat, l-a adus jertfă pe Isaac; și el, care își însușise ^g promisiunile, oferea** jertfă pe	29 Prin credință au* căzut zidurile Ierihonului, după ce au fost înconjurat șapte zile.	29 *Ex. 14.22; 14.29.
19 *Rom. 4.17; 4.19,21.	18 singurul său fiu, ca acela căruia i se spusese: „În* Isaac ți se va numi sămânța!“ ^h , socotind că Dumnezeu poate ^{h*} să învieze chiar dintre morți, de unde, vor-	30 Prin credință, curva Rahav* n-a pierit împreună cu cei care n-au crezut, primind** iscoadele cu pace.	30 *Ios. 6.20.
		31 Și ce să mai spun? Pentru că nu-mi va ajunge timpul, istorisind despre Ghedeon*, și Barac**, și	31 *Ios. 6.23. Iac. 2.25. **Ios. 2.1.
			32 *Jud. 6.11. **Jud. 4.6.

^a Unele ms. ad. „a născut“ ^b Potrivit credinței, având numai promisiunea, nu și împlinirea ei
^c Unele ms. ad. „și fiind convinși“ ^d Sau „locuitori temporari“, „fără drept de cetățenie“ ^e Unele ms. „veniseră“ ^f Sau „ocazia“ ^g Sau „promise pentru sine însuși“ ^h Lit. „este puternic“ ⁱ Sau „redobândit“, primind înapoi ceea ce părea pierdut pentru totdeauna ^j Unele ms. „din Egipt“ ^k Unele ms. omit

<p>32 †Jud. 13.24; ††Jud. 11.1; 12.7. *†1Sam.16.1; 16.13; 17.45. †*1Sam.1.20; 12.20. 33 *2 Sam. 7.11 **Jud. 14.5,6 1 Sam. 17.34; 17.35. Dan. 6.22. 34 *Dan. 3.25. **1Sam. 20.1 1 Imp. 19.3. 2 Imp. 6.16. †2 Imp. 20.7. Iov 42.10. Ps. 6.8. ††Jud. 15.8; 15.15. 1 Sam. 14.13; 17.51,52. 35 *1 Imp.17.22 2 Imp. 4.35. **Fap. 16.22. 36 *Gen. 39.20. Ier. 20.2; 37.15. 37 *1 Imp.21.13 2 Cr. 24.21. Fap. 7.58; 14.19. **2 Imp. 1.8 Mt. 3.4. †Zah. 13.4. 38 *1 Imp. 18.4; 19.9.</p>	<p>Samson†, și Iefta††, și David*†, și Samuel†*, și despre profeti, care prin credință au cucerit împărății, au împlinit dreptatea, au* obținut promisiuni, au** astupat gurile leilor, au* stins puterea focului, au** scăpat de ascuțișul^a sabiei, au fost întăriți† în slăbiciune, au fost puternici în război, au†† alungat oștirile străine. 35 Femeile* i-au primit, prin înviere, pe morții lor; și alții au** fost torturați^b, neacceptând eliberarea^c, ca să dobândească o înviere mai bună; și alții au fost încercați prin batjocuri și biciuiri, ba încă și lanțuri* și închisoare; 37 au* fost uciși cu pietre, au fost tăiați cu ferăstrăul, au fost ispitiți, au murit uciși de sabie, au** pribegit în† piei de oaie, în piei de capră, lipsiți, necăjiți, chinuiți 38 (ei, de care lumea nu era vrednică), rățâcind în pustii și în munți și în* peșteri și în crăpăturile pământului. 39 Și toți aceștia, primind mărturie prin credință, n-au primit 40 promisiunea, Dumnezeu având în vedere ceva* mai bun pentru noi, ca ei să nu fie făcuți** desăvârșiți fără noi.</p>	<p>rajându-vă^g în sufletele voastre. 4 Voi nu* v-ați împotrivit încă până la sânge, luptând împotriva păcatului. ^hȘi ați uitat de tot îndemnul care vă vorbește ca unor fii: „Fiul meu, nu* disprețuiⁱ disciplinarea Domnului, nici nu te descuraja^j 6 când ești muștrat de El; pentru că* Domnul îl disciplinează pe acela pe care-l iubește și biciuiește pe orice fiu pe care-l pri-mește^k. ^kRăbdați* disciplinarea, Dumnezeu Se poartă cu voi ca față de niște fii; deoarece, care este fiul pe care nu-l disciplinează tatăl? Dar, dacă sunteți fără disciplinare, de care* toți au avut parte, atunci sunteți nelegitimi, și nu fii. Mai mult, am avut pe părinții noștri după carne^l ca să ne disciplineze, și i-am respectat; să nu ne supunem cu mult mai mult Tatălui* duhurilor 10 și să trăim? Pentru că, în adevăr, ei ne disciplinau pentru puține zile, după cum li se părea bine; dar El, pentru folosul nostru, ca* să luăm parte la sfințenia Lui. 11 Dar orice disciplinare, pentru acum, nu pare a fi de bucurie, ci de întristare; dar după aceea le dă celor deprinși prin ea rodul* dătător de pace al dreptății. 12 De aceea, ridicați* mâinile obosite^m și genunchii slăbiți 13 și faceți* cărări drepte pentru picioarele voastre, încât ceea ce este șchiop să nu se abată, ci** mai degrabă să fie vindecat. 14 Urmăriți* pacea cu toți și sfințenia, fără** de care nimeni nu-L 15 va vedea pe Domnul, veghind*, ca să nu ducă vreunul lipsă^{n**} de harul lui Dumnezeu, ca† nu cumva vreo rădăcină de amărăciune, incolțind, să vă tulbure și mulți să fie întinați de ea; 16 ca să* nu fie vreun curvar sau</p>	<p>4 *1Cor.10.13. Cap.10.32-34 5 *Iov 5.17. Pr. 3.11. 6 *Ps. 94.12; 119.75. Pr. 3.12. Iac. 1.12. Apoc. 3.19. 7 *Deut. 8.5. 2 Sam. 7.14. Pr. 13.24; 19.18; 23.13. 8 *Ps. 73.14. 1 Pet. 5.9. 9 *Num.16.22; 27.16. Iov 12.10. Ecl. 12.7. Is. 42.5; 57.16. Zah. 12.1. 10 *Lev. 11.44; 19.2. 1 Pet. 1.15; 1.16. 11 *Iac. 3.18. 12 *Iov 4.3,4. Is. 35.3. 13 *Pr. 4.26,27. **Gal. 6.1. 14 *Ps. 34.14. Rom. 12.18; 14.19. 2 Cor. 7.1. 2 Tim. 2.22. **Mt. 5.8. Ef. 5.5. 15 *2 Cor. 6.1. **Gal. 5.4. †Deut.29.18. Cap. 3.12. 16 *Ef. 5.3. Col. 3.5. 1 Tes. 4.3.</p>
---	--	---	---

^a Lit. „gurile“ ^b Sau „bătuți până la moarte“ ^c Lit. „răscumpărarea“ ^d Nu în sensul de spectatori, ci de persoane care mărturisesc prin propria experiență ^e Inițiatorul ^f Lit. „Pentru că, gândiți-vă bine“ ^g Sau „leșinând“ ^h Versetul 5 poate fi citit ca o întrebare: „Și ați uitat de tot ...?“ ⁱ Sau „nu nesocoti“ ^j Sau „nu leșina“ ^k Unele ms. ad. „Dacă“ ^l Lit. „părinții cărnii noastre“ ^m Lit. „care atârnă“ ⁿ În sensul Ecl. 6.2.

<p>16 **Gen. 25.33</p> <p>17 *Gen. 27.34; 27.36,38. **Cap. 6.6.</p> <p>Îndemn la sfințire</p> <p>18 *Ex. 19.12; 19.18,19; 20.18. Deut. 4.11; 5.22. Rom. 6.14; 8.15. 2 Tim. 1.7.</p> <p>19 *Ex. 20.19. Deut. 5.5,25; 18.16.</p> <p>20 *Ex. 19.13.</p> <p>21 *Ex. 19.16.</p> <p>22 *Filip. 3.20. **Gal. 4.26. Apoc. 3.12; 21.2,10. †Deut. 33.2. Ps. 68.17. Iuda 14.</p> <p>23 *Ex. 4.22. Iac. 1.18. Apoc. 14.4. **Lc. 10.20. Filip. 4.3. Apoc. 13.8. †Gen. 18.25. Ps. 94.2. ††Filip. 3.12. Cap. 11.40.</p> <p>24 *Cap. 8.6; 9.15. **Ex. 24.8. Cap. 10.22. 1 Pet. 1.2. †Gen. 4.10. Cap. 11.4.</p> <p>25 *Cap. 2.2,3; 3.17; 10.28; 10.29.</p> <p>26 *Ex. 19.18. **Hag. 2.6.</p> <p>27 *Ps. 102.26. Mt. 24.35. 2 Pet. 3.10. Apoc. 21.1.</p>	<p>vreun lumesc, ca Esau, care** , pentru o singură mâncare, și-a vândut dreptul de întâi-născut;</p> <p>17 pentru că știți că și după aceea, dorind* să moștenească binecuvântarea, a** fost respins (pentru că nu a găsit loc pentru pocăință), deși o căuta^a stăruitor, cu lacrimi.</p> <p>18 Pentru că voi nu v-ați apropiat de un munte^b care se poate atinge și care este aprins de foc, nici de negură, nici de întuneric, nici de furtună, nici de sunetul trâmbiței, nici de glasul cuvintelor, pe care cei care l-au auzit au cerut* să nu li se mai adauge un cuvânt (pentru că nu puteau suporta ce li se poruncise: „Chiar* un animal, dacă va atinge muntele, va fi ucis</p> <p>21 cu pietre^c; și* așa de înfricoșătoare era priveliștea, încât Moise a spus: „Sunt îngrozit și tremur!“),</p> <p>22 ci v-ați apropiat de* muntele Sion; și de** cetatea Dumnezeului <i>celui</i> viu, Ierusalimul ceresc; și de† zecile de mii de îngeri, o strângere în sărbătoare; și de Adunarea celor întâi-născuți*, înscriși** în ceruri; și de Dumnezeu, Judecătorul† tuturor; și de duhurile celor drepți,</p> <p>24 făcuți†† desăvârșiți; și de Isus, Mijlocitorul* unui nou^d legământ; și de sângele** stropirii, care vorbește mai bine^e decât† Abel.</p> <p>25 Luați seama să nu Îl respingeți pe Cel care vorbește! Pentru că, dacă* n-au scăpat aceia care L-au respins pe Cel care rostea cuvinte divine pe pământ, cu atât mai mult noi, care ne abatem de la Cel</p> <p>26 din ceruri, al* cărui glas a clătinat atunci pământul, iar acum a promis, spunând: „Încă o dată** voi clătina^f nu numai pământul, ci</p> <p>27 și cerul“. Iar acest „încă o dată“ arată înlăturarea* celor clătinate, ca fiind făcute, ca să rămână</p>	<p>28 cele neclătinate. De aceea, primind o împărăție neclintită, să avem har^g, prin care să slujim plăcut lui Dumnezeu, cu respect și cu</p> <p>29 teamă evlavioasă. Pentru că și Dumnezeul* nostru <i>este</i> foc mistuitor.</p> <p>13 Dragostea* frățească să rămână. Nu uitați* primirea de oaspeți^h, pentru că, prin aceasta, unii** , fără să știe, au găzduit 3 îngeri. Amintiți-vă* de cei în lanțuri, ca și cum ați fi legați împreună cu ei; de cei chinuiți, ca fiind și 4 voi înșivă în trup. Căsătoria <i>să fie ținută</i> în onoare în toate¹, și patul neîntinat, pentru că^j* pe curvari și pe adulteri îi va judeca Dumnezeu.</p> <p>5 zeu. Purtarea <i>voastră să fie</i> fără iubire de bani, mulțumiți* cu ce aveți în prezent^k; pentru că El a spus: „Nicidecum** nu te voi lăsa și cu nici un chip nu te voi părăsi“, 6 încât să spunem cu îndrăzneală: „Domnul* <i>este</i> ajutorul meu și nu mă voi teme: ce-mi va face omul?“</p> <p>7 Amintiți-vă de conducătorii voștri, care v-au vorbit Cuvântul lui Dumnezeu; și, privind atent la sfârșitul purtării lor^l, imitați-le* credința!</p> <p>8 Isus Hristos <i>este</i> același* ieri 9 și azi și în veci. Nu* fiți abătuți^m de învățături felurite și străine; pentru că <i>este</i> bine ca inima să fie întărită prin har, nu** prin mâncăruri, de la care n-au avut folos cei care au umblat <i>după</i></p> <p>10 <i>ele</i>. Noi avem* un altar de la care n-au dreptul să mănânce cei care</p> <p>11 slujesc în cort; pentru că* trupurile acelor animale, al căror sânge este adusⁿ de marele preot în locurile sfinte^o, „sunt arse afară</p> <p>12 din tabără“. De aceea și Isus, ca să sfințească poporul prin propriul Său sânge, a* suferit dincolo de</p>	<p>29 *Ex. 24.17. Deut. 4.24; 9.3. Ps. 50.3; 97.3. Is. 66.15. 2 Tes. 1.8. Cap. 10.27.</p> <p>Îndemnuri</p> <p>1 *Rom. 12.10. 1 Tes. 4.9. 1 Pet. 1.22; 2.17; 3.8; 4.8. 2 Pet. 1.7. 1 Ioan 3.11; 4.7,20,21.</p> <p>2 *Mt. 25.35. Rom. 12.13. 1 Tim. 3.2. 1 Pet. 4.9. **Gen. 18.3; 19.2.</p> <p>3 *Mt. 25.36. Rom. 12.15. 1 Cor. 12.26. Col. 4.18. 1 Pet. 3.8.</p> <p>4 *1 Cor. 6.9. Gal. 5.19,21. Ef. 5.5. Col. 3.5,6. Apoc. 22.15.</p> <p>5 *Mt. 6.25,34. Filip. 4.11; 4.12. 1 Tim. 6.6,8. **Gen.28.15. Deut. 31.6,8. Ios. 1.5. 1 Cr. 28.20. Ps. 37.25.</p> <p>6 *Ps. 27.1; 56.4,11; 118.6.</p> <p>7 *Cap. 6.12.</p> <p>8 *Ioan 8.58. Apoc. 1.4.</p> <p>9 *Ef. 4.14; 5.6. Col. 2.4,8. 1 Ioan 4.1. **Rom.14.17. Col. 2.16. 1 Tim. 4.3.</p> <p>10 *1 Cor. 9.13; 10.18.</p> <p>11 *Ex. 29.14. Lev. 4.11,12; 4.21; 6.30; 9.11; 16.27. Num. 19.3.</p> <p>12 *Ioan 19.17; 19.18. Fap. 7.58.</p>
---	--	--	---

^a Căuta binecuvântarea ^b Unele ms. omit „un munte“ ^c Unele ms. ad. „sau străpuns cu săgeata“
^d Neînvechit ^e Unele ms. „lucruri mai bune“ ^f Unele ms. „Eu clatin“ ^g Sau „să fim mulțumitori“
^h Străini ca oaspeți ⁱ Sau „căsătoria să fie onorabilă în toate“; sau „onorabilă în orice fel“ ^j Unele ms. „dar“ ^k Cu situația prezentă ^l Lit. „modului lor de viață“ ^m Unele ms. „purtați încoace și încolo“
ⁿ Unele ms. ad. „ca jertfe pentru păcat“ ^o Sfânta Sfințelor

- 13 *Cap. 11.26.
1 Pet. 4.14.
- 14 *Mica 2.10.
Filip. 3.20.
Cap. 11.10;
11.16; 12.22.
- 15 *Ef. 5.20.
1 Pet. 2.5.
**Lev. 7.12.
Ps. 50.14,23;
69.30,31;
107.22;
116.17.
†Osea 14.2.
- 16 *Rom. 12.13.
**2 Cor.9.12.
Filip. 4.18.
Cap. 6.10.
- 17 *Filip. 2.29.
1 Tes. 5.12.
1 Tim. 5.17.
**Ezec. 3.17;
33.2.7.
Fap.20.26,28
- 18 *Rom. 15.30.
Ef. 6.19.
Col. 4.3.
1 Tes. 5.25.
2 Tes. 3.1.
**Fap. 23.1;
24.16.
2 Cor. 1.12.
- 19 *Filim. 22.
- 13 poartă. Deci să ieșim la El, afară din tabără, purtând ocară* Lui:
- 14 pentru că* nu avem aici o cetate statornică, ci o căutăm pe cea
- 15 viitoare. Prin* El deci să-I aducem neîncetat jertfă** de laudă lui Dumnezeu, adică rodul† buzelor care mărturisesc Numele Lui.
- 16 Dar nu* uitați de binefacere și de dărnicie, pentru că astfel** de jertfe îi plac lui Dumnezeu.
- 17 Ascultați* de conducătorii voștri și supuneți-vă lor, pentru că ei** veghează asupra sufletelor voastre, ca unii care vor da socoteală; pentru ca să facă aceasta cu bucurie, și nu suspinând, pentru că aceasta *ar fi* nefolositor pentru voi.
- 18 Rugați-vă* pentru noi, pentru că suntem convinși că avem** o bună conștiință, dorind să ne
- 19 purtăm bine în toate. Dar* cu
- atât mai mult vă rog să faceți aceasta, ca să vă fiu înapoiat cât mai curând.
- 20 Iar Dumnezeu* păcii, care L-a adus înapoi** dintre morți prin sângele† legământului etern pe Domnul nostru Isus, Păstorul†† cel mare al oilor, să* vă desăvârșească în orice lucrare bună, ca să faceți voia Lui, lucrând** în voi^a ceea ce este plăcut înaintea Lui, prin Isus Hristos, căruia† *fie* gloria în vecii vecilor! Amin.
- 22 Dar vă rog, fraților, îngăduiți cuvântul îndemnării, pentru că* v-am scris doar în câteva cuvinte.
- 23 Să știți că fratele nostru^b Timotei* a fost eliberat, cu care, dacă vine curând, vă voi vedea.
- 24 Salutați-i pe toți conducătorii voștri și pe toți sfinții. Cei din
- 25 Italia vă salută. Harul* *fie* cu voi toți! Amin^c.
- 20 *Rom.15.33
1 Tes. 5.23.
**Fap.2.24,32
Rom. 4.24;
8.11.
1 Cor. 6.14;
15.15.
2 Cor. 4.14.
Gal. 1.1.
Col. 2.12.
1 Tes. 1.10.
1 Pet. 1.21.
†Zah. 9.11.
Cap. 10.29.
††Is. 40.11.
Ezec. 34.23;
37.24.
Ioan 10.11;
10.14.
1 Pet. 2.25;
5.4.
- 21 *2 Tes. 2.17.
1 Pet. 5.10.
**Filip. 2.13
†Gal. 1.5.
2 Tim. 4.18.
Apoc. 1.6.
22 *1 Pet. 5.12.
23 *1 Tes. 3.2.
- 25 *Tit 3.15.

^a Unele ms. „în noi“ ^b Unele ms. omit „nostru“ ^c Unele ms. omit „Amin“